

Szántó Öcsi bácsi a tokiói olimpiai tapasztalatait foglalta össze

Description

Kilenc kemény versenynapot követően a szünnapra kerül sor a mai napon a tokiói olimpiai játékokon, amelyen már csak a legjobbak legjobbjai maradtak állva. Sok meglepetés született, és néhány nemzet eddig felül-, bizonyos országok pedig a korábbi szintjükhöz képest alulteljesítettek. Az olimpiai tapasztalatokról kérdeztük Szántó Öcsi bácsit, aki utolsó olimpiai bajnokunkat, Kovács Istvánt nevelte ki, több klasszis mellett. „Bizony azt kell mondanom, hogy egy kicsit visszasírnék a régi időket, amikor a tokiói olimpia ökölvívó mérkőzéseit nézem. A profi ökölvívó eseményekhez, valamint ahhoz a stílushoz hasonlítanak a küzdelmek. Itt szó szerint a küzdelmen van a hangsúly. Rengeteg a harc, az ütés, küzdenek a versenyzők, és nem bokszolnak, kevés a technikailag magasan képzett ökölvívó. A védekezés hiánya nagyon szembetűnő az olimpián is, sokan nem lettek megtanítva a legfontosabb dologra. A védekezés a sportág alapja, és úgy látom, ezt nem tanították meg sokaknak. Csapkodások mennek, sok a birkózás, és rengeteg az olyan ütés, amely nem fér bele a technikai kritériumrendszerbe. Az elmondható, hogy világszinten sajnos visszaesett a boksztéchnikai értelemben, az állóképesség, és az erő nem pótolhatja a képességeket. Az edzők képzése visszaesett, nevelni pedig csak ők tudnak eredményes, és képzett ökölvívókat. A képzés egy nagyon hosszú, időigényes folyamat, évekbe kerül, és nagyon sok türelem kell hozzá minden fél részéről. Szorgalmas, türelmes edzőkkel viszonylag rövidebb idő alatt csodát lehetne tenni, akár két év alatt is, amennyiben a védekezést fejlesztenénk. Javasoltam az edzők felosztását súlycsoportok szerint, hogy mindenki a saját feladatára tudjon összpontosítani. Vannak a sportágban tehetségeink, idehaza is többek között, képeznünk, nevelnünk kell őket, hogy sikereink legyenek. Nagyon fontos az a dinamika, amelyet az ökölvívás jelent, ütés-védés-ellenütés, ezt sajnos kevesen tanítják világszerte. Változó feltételek mellett kell a technikát olyan magas szintre emelni, hogy azt a versenyző bármilyen helyzetben meg

tudja valósítani. Mérkőzés szimuláció szükséges folyamatosan a képzések alatt, hogy a versenyző a legfontosabb pillanatokban meg tudja valósítani a szakmai célokat. Az edzősködésnek hivatásnak kell lennie, képeznünk kell őket, igényesnek lennünk, hogy a tehetségekből képzett ökölvívókat tudjanak nevelni. Nem szégyen tanulnunk másoktól, másolnunk a jó példákat. Üzbegisztán vagy épp Kazahsztán elképesztő sikereket ért el az elmúlt években, a példájuk útmutató lehet számunkra is. A sportágunk léte kérdéses, meg kell mentenünk világ szinten, hogy ott maradhassunk az olimpiai programban, ehhez minőséget kell építenünk,” foglalta össze tokiói tapasztalatait Öcsi bácsi.